

مطالعه اثر چربیهای اشباع و غیر اشباع در تولید پلاستیک های دوستدار طبیعت توسط باکتری سویه بومی *Azotobacter chroococcum*

عباس اخوان سپهی^{۱*}، نسیم رضانی^۲، آیتا خانفاری^۱

۱- دانشیار و عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران شمال، دانشکده علوم پایه، گروه میکروبی شناسی

۲- کارشناس ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران شمال، دانشکده علوم پایه، رشته میکروبی شناسی

(تاریخ دریافت: ۸۹/۵/۱۶ تاریخ پذیرش: ۸۹/۷/۲۲)

چکیده

کوپلیمر پلی بتا هیدروکسی آلکانات (PHAs) یکی از مهم ترین پلاستیک های زیست-تجزیه پذیر بوده که شناخته شده ترین مشتق آن پلی بتا هیدروکسی بوتیرات (PHB) می باشد. در این تحقیق به منظور دستیابی به این نوع از پلیمرها، ابتدا باکتری *Azotobacter* از خاک جدا و تخلیص گردید. با تغییر شرایط محیط کشت از جمله تغییر منابع کربن شامل چربیهای اشباع و غیر اشباع (اسید پالمیتیک، روغن زیتون، روغن کرچک، روغن کنجد، روغن جوانه ی گندم، روغن بادام، روغن بادام شیرین، روغن نارگیل، روغن مار، روغن سیاهدانه، روغن مورد، روغن گردو، پارافین، اسید استئاریک، اسید اولئیک، گلیسرین، روغن بابونه)، ازت، دما، درجه سانتیگراد و هوادهی شرایط رشد، جهت تولید بهینه بیوپلیمر مورد بررسی قرار گرفت. بررسی میزان تولید PHB با استفاده از روش های کمی و کیفی از جمله سنجش جذب نوری و روش گاز کروماتوگرافی (GC) انجام شد. در بین ۱۰ جدایه ازتوباکتر جدایه *Az7* توانایی تولید ۸۰/۷۹۳٪ PHB را داشت. بیشترین میزان تولید این بیوپلیمر ۸۴/۴۸٪ در شرایط ۲٪ روغن بادام به عنوان منبع کربن، ۱٪ عصاره مخمر بعنوان منبع ازت، هوادهی ۲۰۰rpm و دمای ۳۳°C مشاهده گردید. به نظر می رسد جدایه *AZ7* با توانایی تولید ۸۰-۹۰٪ بیوپلیمر در شرایط مختلف رشد، نسبت به سویه های مشابه خارجی کاندید بومی مناسبی جهت تولید PHB باشد.

کلید واژه گان: *Azotobacter*، بیوپلیمر، چربیهای اشباع و غیر اشباع، پلاستیک های زیست تجزیه پذیر، PHB

۱- مقدمه

پلاستیک های تجزیه پذیر را نام برد. کوپلیمر پلی بتا هیدروکسی آلکانات (PHAs) و مشتق پلی استری آن (پلی هیدروکسی بوتیرات PHB) بعنوان یکی از مهم ترین پلاستیک های زیست تجزیه پذیر شناخته شده است. این بیوپلیمر که بوسیله ی بسیاری از باکتری ها نظیر جدایه های *Rhodospirillum*، *Bacillus*، *Beijerinckia*، *Alcaligenes*، *Azotobacter*، *Pseudomona*، *Rhizobium*،

در سالهای اخیر توجه زیادی به اثرات مضر پلاستیک های تولیدی صنایع پتروشیمیایی معطوف شده است. در واقع مکانیسم سوخت و ساز طبیعی نمی تواند روی آلوده کننده های جدید (به علت ساختار ناشناخته آنها برای طبیعت) عمل کند. این امر کشورهای زیادی را به توسعه روش های حذف آنها در طبیعت واداشته است. روشهای زیادی برای حذف پلاستیک ها از طبیعت استفاده گردیده است که از آن دسته می توان سوزاندن، بازیافت و تولید

* مسئول مکاتبات: akhavansepahy@gmail.com

تولید و در درون سلول ذخیره می شود.

کارایی و صرفه اقتصادی فرایند تولید انبوه پلی هیدروکسی بوتیرات، تحت تاثیر سویه باکتریایی، فرایند تخمیر و خالص سازی و منابع مغذی به کار رفته در طی تولید قرار دارد بنابراین جستجو برای یافتن باکتری های جدید که بصورت بالقوه توانایی تولید مقادیر بالایی از پلیمر را دارند و تلاش برای بهبود شرایط تولید در آنها امری اجتناب پذیر است [۱]. در این راستا هدف از انجام این تحقیق حاضر تغییر منابع چربی اشباع و غیراشباع در تولید بهینه PHB در جدایه ازتوباکتر می باشد.

۲- روش بررسی

۲-۱- جمع آوری نمونه ها:

در این پژوهش ابتدا از عمق ۵ تا ۱۵ سانتیمتری خاک مناطق مختلف پارکهای جنگلی استان تهران، با رعایت شرایط سترون، ۱۰ نمونه از خاک نواحی مختلف به منظور جداسازی و تخلیص بهترین جدایه *Azotobacter* برای تولید PHB جمع آوری شده و به آزمایشگاه منتقل گردیدند.

۲-۲- روش جداسازی و شناسایی:

برای جداسازی میکروارگانیسم مولد پلی -بتا- هیدروکسی بوتیرات از نمونه های خاک، از محیط مانیت آگار (۲۰ گرم مانیتول، ۳ گرم کربنات کلسیم، ۰/۵ گرم سولفات منیزیم، ۰/۲۵ گرم فسفات منو پتاسیم، ۰/۷۵ گرم فسفات دی پتاسیم، ۰/۰۴ گرم سولفات آهن، ۰/۰۲ مولیدات سدیم ۲۰ گرم آگار (pH=۷)) به روش کشت غربالی (Biotest) استفاده شد. نمونه ها در دمای ۳۰ °C به مدت ۴۸ ساعت گرما گذاری گردید. جدایه ی *Azotobacter* پس از تجدید در محیط کشت مانیت آگار خالص گردید، سپس با استفاده از تست های بیوشیمیایی و رنگ آمیزی سودان تایید شدند.

۲-۳- نگهداری جدایه ها:

برای این منظور جدایه های خالص شده به محیط کشت مانیت برات حاوی ۱٪ گلیسرین انتقال داده شده، پس از

رشد در دمای ۳۰ °C به مدت ۴۸ ساعت در دور rpm ۴۰۰۰ سانتریفیوژ گردید. سپس از رسوب حاصل به لوله های اپندورف انتقال داده شد و به آن skim milk ۱۰٪ و گلیسرین اضافه گردید و در دمای ۲۰ °C نگهداری گردید [۲].

۲-۴- سنجش میزان PHB تولید شده

توسط جدایه ازتوباکتر

از کلیه سلول هایی که تولید پلی -بتا- هیدروکسی بوتیرات در آنها با روش کیفی رنگ آمیزی سودان سیاه تایید شده بود، جهت تعیین میزان تولید پلی -بتا- هیدروکسی بوتیرات از روش توصیه شده توسط Quillaguaman [۳]. سوسپانسیونی در محیط کشت مانیت برات مطابق با شاهد نیم مک فارلند تهیه شد و در انکوباتور شیکردار با دمای ۳۳ °C و دور چرخش rpm ۲۰۰ گرما گذاری گردید. ۳۰ میلی لیتر از محیط های تلقیح شده فوق بعد از ۴۸ ساعت، به مدت ۲۰ دقیقه در دور rpm ۴۰۰۰ سانتریفیوژ شدند. رسوب حاصل دوبار با آب دوبار تقطیر شسته شده و در نهایت در دمای ۷۵ °C خشک و وزن آن تعیین گردید.

برای آنالیز کمی، سلول های خشک شده حاوی پلی -بتا- هیدروکسی بوتیرات درون سلولی با استفاده از اسید سولفوریک غلیظ هیدرولیز شدند. برای این منظور ۱۰ ml اسید سولفوریک غلیظ، به بیومس خشک شده در لوله های در پیچ دار افزوده شد و به مدت یک ساعت در بن ماری ۱۰۰ °C نگهداری گردید و حداکثر جذب نوری (λ_{max}) در طول موج ۲۳۵ nm بررسی و با استفاده از فرمول زیر محاسبه گردید [۴].

$$PHB\% = \text{Absorbance in } 235 \text{ nm} / \text{CDW} / 100 * 100$$

$$\text{CDW} = \text{بیومس بر حسب میکروگرم}$$

$$10 \text{ ml} = \text{حجم اسید سولفوریک در رقیق سازی اول}$$

۲-۵- روش تایید تولید پلی -بتا-

هیدروکسی بوتیرات

- روش GC (Gas Chromatography) دانه های پلی -بتا- هیدروکسی بوتیرات با استفاده از روش

و تعیین وزن خشک محاسبه گردید. میزان PHB تولید شده در هر مرحله با روش Quillaguaman تعیین شد.

۲-۷-۷- بهینه سازی شرایط رشد برای تولید

بیشینه بیوپلیمر در جدایه منتخب از تو باکتر

۲-۷-۱- منبع کربن

به منظور بررسی نقش منابع مختلف کربن بر میزان تولید بیوپلیمر، از محیط پایه مانیت برات استفاده شد و تنها منبع کربن محیط (مانیتول) از محیط کشت حذف گردید و جدایه منتخب از تو باکتر بر روی محیط های حاوی هفده روغن (اسید پالمیتیک، روغن زیتون، روغن کرچک، روغن کنجد، روغن جوانه ی گندم، روغن بادام، روغن بادام شیرین، روغن نارگیل، روغن مار، روغن سیاهدانه، روغن مورد، روغن گردو، پارافین، اسید استئاریک، اسید اولئیک، گلیسرین، روغن بابونه) بطور جداگانه کشت داده شد و در دمای 33°C و دور 200rpm برای مدت ۴۸ ساعت گرماگذاری شد. طبق روش Quillaguaman، میزان تولید پلی-بتا-هیدروکسی بوتیرات در هر یک از محیط ها با منابع کربن مختلف بررسی شد.

در این مرحله، به عنوان شاهد یک محیط کشت برات استریل حاوی روغن مورد نظر، مورد استفاده قرار گرفت.

۲-۷-۲- منبع نیتروژن

به منظور بررسی نقش منابع نیتروژن مختلف بر میزان تولید بیوپلیمر، به محیط مانیت برات پایه منابع ازت آلی شامل پیتون، اوره، عصاره مخمر و ازت معدنی شامل آمونیوم استات و سولفات آمونیوم به میزان ۱٪ اضافه گردید.

۲-۷-۳- دما

محیط کشت مانیت برات پایه حاوی مناسبترین منابع کربن تهیه و پس از افزودن کشت تلقیح به نسبت ۲٪ محیط ها در محدوده دمایی ۲۷، ۳۰، ۳۳، ۳۵، ۴۰ درجه سانتیگراد گرماگذاری شدند، سپس میزان تولید PHB با روش Quillaguaman تعیین گردید.

۲-۷-۴- میزان هوادهی: محیط کشت مانیت برات پایه

حاوی مناسبترین منابع کربن تهیه و پس از افزودن کشت تلقیح به نسبت ۲٪ محیط ها در دور 150rpm ، 200rpm ، 250rpm

(عطایی و همکاران (۲۰۰۸) با تغییرات) برای آنالیز GC آماده شدند [۵].

ابتدا از کشت خالص باکتری مولد، سوسپانسیون با کدورت معادل نیم مک فارلند تهیه شد و از آن به محیط کشت مایع به میزان ۱٪ تلقیح صورت گرفت. ارلن های مایر تلقیح شده در دمای 33°C و با دور 200rpm گرماگذاری شدند.

سپس ۵ml از محیط کشت واجد باکتری در 13000rpm به مدت ۳۰ دقیقه سانتریفوژ شدند. مایع رویی دور ریخته شده و بیومس حاصل دو بار با آب دوبار تقطیر شسته شد. ۲ml کلروفرم به همراه ۰.۸۵ cc محلول متانول، اسید بنزوئیک (برای آماده سازی محلول متانول، اسید بنزوئیک به ۱ml متانول اضافه می شود) و ۰/۱۵ ml اسید سولفوریک غلیظ به بیومس در لوله اضافه شده و نمونه ها در دمای 100°C به مدت ۱۵ دقیقه در داخل بن ماری قرار گرفتند. بعد از خنک شدن، نمونه ها به مدت ۲ دقیقه هم زده شده و برای مدت ۱ دقیقه در وضعیت سکون قرار گرفتند تا فازهای تشکیل شده از هم جدا شوند. بعد از تشکیل دو فاز آبی و آلی کاملاً مجزا، از فاز پایینی (فاز آلی) که واجد پلی مر محلول در کلروفرم بود. به میزان $1/2\mu\text{l}$ به دستگاه GC تزریق شد. لازم به ذکر است که ۰/۰۰۲ گرم نمونه استاندارد پلی-بتا-هیدروکسی بوتیرات هم به روش فوق آماده سازی شد و بعد از استخراج جهت تایید روش به کار رفته برای GC برده شد.

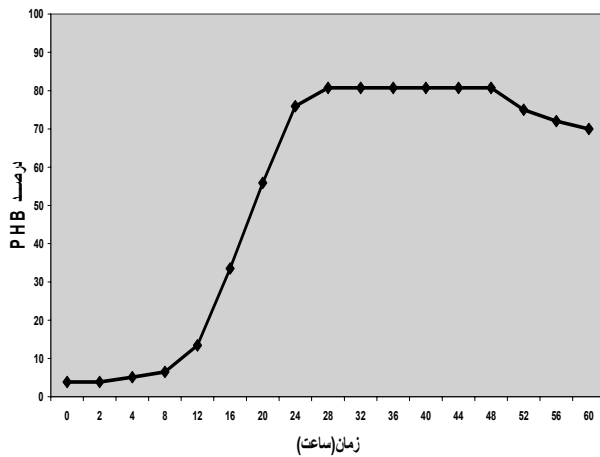
در این روش متیل استرهای مونومری با دستگاه SHIMADZU GAS chromatograph GC-14A اندازه گیری شدند [۵].

۲-۶- رسم منحنی رشد باکتری بر حسب

میزان تولید PHB

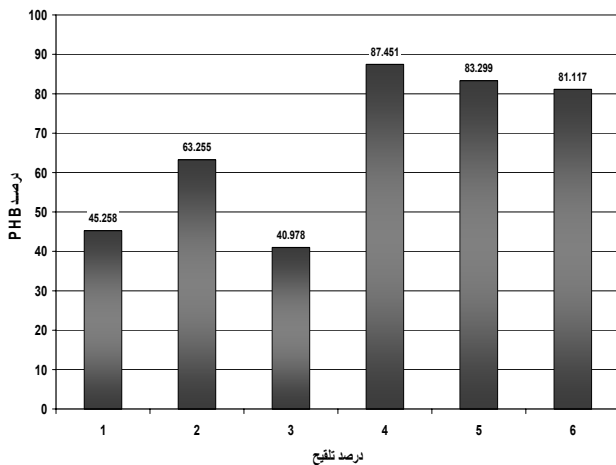
در این مرحله، جدایه ای که تولید بالاتر را نشان می داد انتخاب شد. ابتدا سوسپانسیونی از تو باکتر در محیط کشت مانیت برات و مطابق با شاهد نیم مک فارلند تهیه و در انکوباتور شیکردار با دمای 33°C و دور 200rpm گرماگذاری گردید. میزان رشد باکتری هر ۱۲۰ یکبار با استفاده از روشهای اسپکتوفوتومتری در طول موج 600nm

بهینه تولید PHB توسط جدایه AZ ۷ در دمای 33°C ،
دور ۲۰۰ rpm تعیین شد (نمودار ۲).

نمودار ۲ منحنی رشد لگاریتمی (جدایه AZ ۷ در دمای
 33°C ، دور ۲۰۰ rpm)

با تغییر میزان تلقیح از ۱٪ تا ۶٪، بهینه میزان تلقیح
سوسپانسیون میکروبی غلظت ۴٪ تعیین گردید (نمودار
۳). در این غلظت بیشینه رشد باکتری و تولید بیوپلیمر
مشاهده شد.

نمودار ۳ نمودار میزان تولید پلی هیدروکسی بوتیرات
نسبت به درصد تلقیح

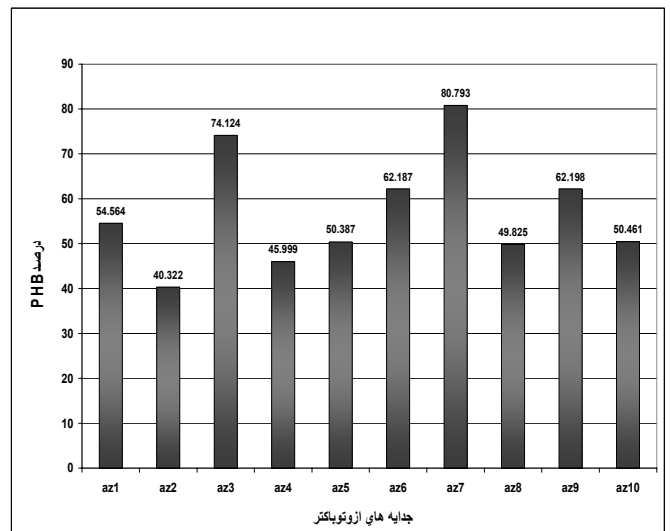
پس از جایگزین کردن ۱۷ منبع کربن مختلف اشباع و غیر
اشباع و تغییر میزان درصد تلقیح بهترین منبع جهت تولید
PHB چربی اشباع بادام تعیین شد. نتایج حاصل مبنی بر

گرم‌گذاری شدند، سپس میزان تولید PHB با روش
Quillaguaman تعیین گردید.

۲-۷-۵- میزان کشت تلقیح: در این مرحله میزان تلقیح
سوسپانسیون میکروبی مورد بررسی قرار گرفت،
سوسپانسیون میکروبی با غلظت ۱٪، ۲٪، ۳٪، ۴٪، ۵٪ و ۶٪
به کشت مانیت برات تلقیح شدند و در دمای 33°C و
دور ۲۰۰ rpm گرم‌گذاری شدند، سپس میزان تولید
PHB با روش Quillaguaman تعیین گردید.
در همه مراحل فوق، به عنوان شاهد یک محیط کشت
مانیت برات استریل مورد استفاده قرار [۶].

۳- نتایج و بحث

در این تحقیق ابتدا ۱۰ جدایه از تو باکتر از خاک جدا و
تخلیص شد و تولید بتا هیدروکسی بوتیرات با استفاده از
تست های اولیه و تائیدی از جمله رنگ آمیزی سودان و
تست های بیوشیمیائی مورد بررسی قرار گرفت و بهترین
جدایه (AZ ۷) تعیین گردید. بیشینه میزان تولید PHB
در جدایه AZ ۷ به میزان ۸۰،۷۹۳٪ تعیین شد (نمودار ۱).

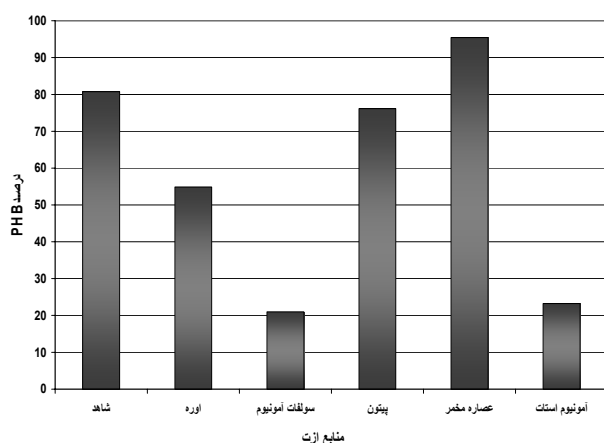
نمودار ۱ میزان درصد تولید پلی هیدروکسی بوتیرات در
جدایه های از تو باکتر

در مراحل بعد بهبود روش های کشت و شرایط رشد در
جهت تولید بالاتر بیوپلیمر در سلول انجام گرفت، ابتدا با
تغییر میزان تلقیح سوسپانسیون میکروبی، بهینه ی میزان
تلقیح به دست آمد. پس از بهینه سازی فاکتورهای
محیطی مانند زمان، دما و دور شیکر، منابع ازت مختلف
طی مراحل مختلف به محیط کشت باکتری افزوده شد و

تولید بیشتر PHB در حضور روغن های اشباع بود (جدول شماره ۱).
 پس از اضافه نمودن منابع ازت اوره، عصاره مخمر، آمونیوم استات، سولفات آمونیوم، پپتون، بهترین منبع جهت تولید PHB عصاره مخمر، به میزان ۱٪ تعیین شد (نمودار شماره ۴).

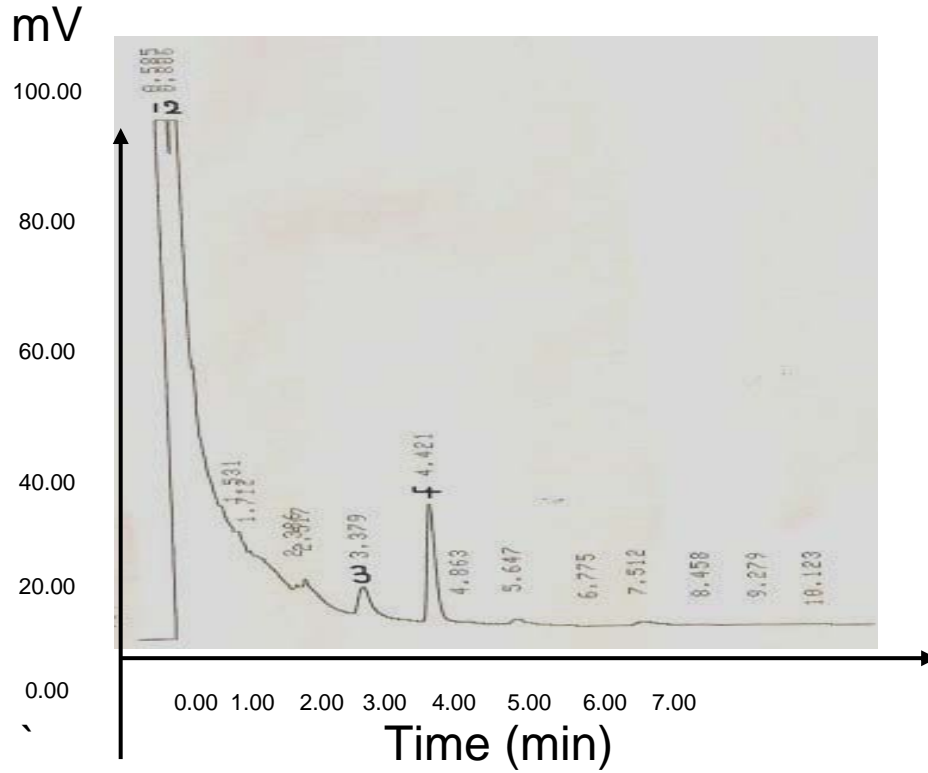
جدول ۱ بهینه تولید پلی هیدروکسی بوتیرات در حضور منابع روغن های اشباع و غیراشباع

carbon sources	OD(325nm)	CDW(mg/ml)	PHB%
SAMPLE (manitol)	1.95	0.24	80.793
(Castor oil)	0.21	0.54	39.11
(Snake oil)	0.34	0.70	48.70
(Coconut oil)	0.21	0.15	15.53
(Sesame oil)	1.39	0.20	68.98
(Olive oil)	1.71	0.22	76.90
(Myrtles oil)	1.05	0.13	41.02
(Nigella seeds oil)	1.51	0.19	78.75
(Oleic acid)	0.11	0.28	3.84
(Stearic acid)	0.37	0.54	6.79
(Sweet almond oil)	1.61	0.20	80.30
(Almond oil)	1.88	0.22	84.48
(Sprout wheat oil)	1.51	0.23	80.18
(Paraffin)	0.46	0.31	1.48
(Glycerin)	1.64	0.10	16.07
(Walnut oil)	1.00	0.24	41.98
(palmitic acid)	0.46	0.34	13.53
(Chamomile oil)	1.65	0.23	73.12

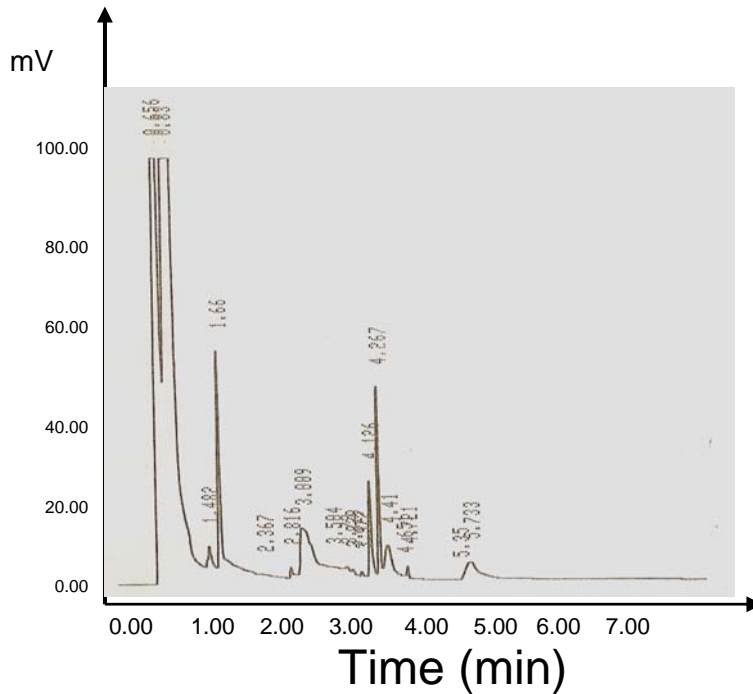

نمودار ۴ میزان تولید پلی هیدروکسی بوتیرات در حضور منابع مختلف ازت

پلیمر به دست آمده و همچنین پلی -۳- هیدروکسی بوتیراتی که به عنوان شاهد تهیه شده بودند، از فاز آلی (محلول کلروفرم) جدا شده و به دستگاه تزریق شدند. در نهایت (نمودار شماره ۵) به دست آمده و مقایسه آن با (نمودار شماره ۶) به عنوان شاهد، نشان دهنده و تایید کننده وجود پلی هیدروکسی بوتیرات و همچنین پلی هیدروکسی والرات است.

نمودار ۵ طیف GC استاندارد به دست آمده از شاهد استاندارد. پیک ۱ مربوط به حلال کلروفرم، پیک ۲ پلی هیدروکسی بوتیرات، پیک شماره ۳ پلی هیدروکسی والرات و پیک شماره ۴ استاندارد داخلی یا همان اسید بنزوئیک است

نمودار ۶ طیف GC به دست آمده از جدایه از توپاکتر

۵- بحث

در این پژوهش جداسازی سویه ای از ازتوباکتر کروکوکوم بومی ایران مد نظر قرار گرفت که بیشترین مولد پلی هیدروکسی آلکانات و بطور ویژه پلی هیدروکسی بوتیرات بوده است. در ادامه جدایه AZ ۷ که بیشترین تولید را نشان داد، شناسایی شده و اثر عوامل مختلف روی رشد و تولید پلیمر در آن بررسی شد. سپس جدایه فوق از نظر صفات فیزیولوژیک، بیوشیمیایی، ریخت شناسی مورد ارزیابی قرار گرفت. بررسی ها نشان دادند که باکتری ۷ AZ یک باکتری هتروتروف، هوازی، گرم منفی بوده، این باکتری بیشتر به صورت دوتایی دیده می شود کلنی آن بصورت لزوج-تیره رنگ است و قادر به تشکیل کیست می باشد که با توجه به تست های بیوشیمیایی انجام شده شباهت کامل به اعضای جنس *Azotobacter* نشان می دهد [۷].

نتایج بدست آمده در این تحقیق، توانایی جدایه ازتوباکتر کروکوکوم جداسازی شده از خاک به منظور تولید بیشینه پلی-بتا-هیدروکسی بوتیرات نشان میدهد. این جدایه در محیط کشت بهینه سازی شده دارای روغن بادام به عنوان منبع کربن، عصاره مخمر به عنوان منبع نیتروژن، pH خنثی و دمای ۳۳ درجه سانتیگرادو دور چرخش ۲۰۰ دور در دقیقه بیشترین میزان تولید بیوپلیمر (۸۰،۷۹۳٪) را از خود نشان داد و این نتیجه با بررسی و مقایسه با سوسپانسیون باکتری کشت داده شده در محیط مانیت برات با منابع کربن و نیتروژن و شرایط دما و pH مختلف بدست آمد.

PHB در میان بیش از بیست جدایه باکتریایی *Azotobacter*, *Bacillus*, *Beijerinckia*, *Alcaligenes*, *Pseudomonas*, *Rhizobium*, *Rhodospirillum* دیده شده است، در میان جدایه های

باسیلوس بیشترین میزان PHB در (۴۸،۱۳٪)

*B.megaterium*Y6 و کمترین میزان آن در (۶،۵۳٪)

B.subtilis سویه K1 مشاهده شده است [۸].

در طی بررسی انجام شده بر روی سویه های گوناگون *Cyanobacter* و در محیط BG11 بین ۶۵/۰۰ - ۱۰/۸۰٪ در محیط Allen ۸۵/۴۵ - ۱۱/۸۹٪ PHB

مشاهده شده است.

در بررسی دیگری بر روی تولید PHB در *Lactobacillus Streptococcus Lactococcus* نشان داد که میزان تولید PHB در جدایه های *Lactobacillus* ۰/۰۹-۰/۹۳٪ و *actococcus* ۱۶/۰۰-۰/۷۰۹٪ و *Streptococcus* ۲۱/۱۵-۵/۴۷٪ می باشد و بیشترین میزان تولید PHB در *S. thermophilus* (۲۱/۱۵ w/v Ba21S) گزارش شده است [۹].

Ghatnekar و همکارانش در سال ۲۰۰۲ نشان دادند که می توان میزان PHB را در *Methylobacterium sp V49* با تغییر محیط کشت (محلول ۵٪ SDS) به میزان ۹۸٪ افزایش داد [۱۰].

خنافری و همکاران در سال ۲۰۰۶ نشان دادند که میتوان با کشت باکتری ازتوباکتر در محیط Whey broth در درجه حرارت ۳۵ درجه سانتیگراد و rpm ۱۲۲، میزان PHB را به ۴ ml/lit رساند [۲].

Aslim B و همکاران در سال ۲۰۰۲ با جایگزین کردن ۱٪ گلوکز در محیط کشت جدایه *Bacillus* میزان PHB را ۱،۵۶-۲،۶۴ μg تخمین زدند [۱۱].

شایان ذکر است کم شدن سرعت جریان کربن در چرخه تری کربوکسیلیک اسید (TCA)، عاملی برای بالا بردن حجم سلول و تجمع PHB است.

به علت ویژگی های مفید، پلی هیدروکسی آلکانوات ها می توانند برای کاربردهای تکنیکی فراوانی به کار گرفته شوند چون این ترکیبات ترموپلاستیک هایی الاستوم، غیر سمی و تجزیه پذیر زیستی بوده و می توانند از منابع قابل تجدید تولید شوند [۱۲]. کوپلیمر پلی (۳-هیدروکسی بوتیرات-۳-هیدروکسی والرات)، که با نام تجاری Biopol به فروش می رسد و هموپلیمر PHB، با فرماتاسیون موتانت های مصرف کننده گلوکز باکتری *C.necator H16* به دست می آیند. این مواد زیستی از منابع قابل تجدید ایجاد شده و می توانند برای تولید مواد بسته بندی تجزیه پذیر زیستی مثل بطری و فویل به کار روند. همچنین کاربردهای بسیار زیادی برای این دسته از

- Fed-batch culture. *Appl Microbiology and Biotechnology*
- [4] Choi J, Lee S.Y, Process Analysis and Economic Evaluation for poly-3-hydroxybutyrate Production by Fermentation. *Bioprocess Eng* 17:335-342, 1997.
- [5] Ataei S.A., Vasheghani E. Farahani, Shojaosadati S.A, Tehrani, "Poly (hydroxylbutyrate-co-hydroxyvalerate) production in a batch fermentation of cheap substrates with co-cultures of *Propionibacterium shermanii* and a *Bacillus* strain isolated from date syrup waste" *ibid.* 2008
- [6] Lilli J.G, and Rodriguez-Valera F, Effect of Culture Conditions on Poly- β -hydroxybutyrate Production by *Haloflex mediterranei*. *Appl. Environ. Microbiol*, 56:2517-2521, 1990.
- [7] Boone D.R, Bergey's Manual of Systematic Bacteriology, Castenholz W.R, 2: 130-131-143-160, 2001
- [8] Aslim B, Çalışkan F, Beyatli Y, Gündüz U, Poly- β -hydroxybutyrate Production by Lactic Acid Bacteria. *FEMS Microbiology Letters*. 159: 293-297, 1998.
- [9] Yuksekdag Z, Beyatli Y, Production of Poly-beta-hydroxybutyrate (PHB) in Different Media by *Streptococcus thermophilus* Ba21S Strain, 74:981-986, 2007.
- [10] Ghatnekar M.S, Pai J.S, Ganesh M, Production and Recovery of Poly-3-hydroxybutyrate From *Methylobacterium* sp V49, 77, 4, 444-448(5), 2002.
- [11] Aslim B, Yuksekdag Z, Beyatli Y, Determination of PHB Growth Quantities of Certain *Bacillus* Species Isolated From Soil, *Turkish Electronic Journal of Biotechnology*, p: 24-30, 2002.
- [12] Philip S, Keshavarz T, Roy I, Polyhydroxyalkanoates: Biodegradable Polymers with a Range of Application. *J Chem Technol Biotchnol*, 82: 2333-247, 2007.
- [13] Williams S.F, Martin D.P, Applications of PHAs in Medicine and Pharmacy. In: Steinbuchel A, Marchessault Rh (eds) *Biopolymers for Medical Pharmaceutical Applications*, Wiley, Weinheim, pp 89-125, 2005.
- [14] Amozegar M A, Ramezani M, Hamed J, Effect of Different Nitrogen Sources on Poly-B-Hydroxybutyrate (PHB) Production by a Novel Halotolerant Bacterium *Oceanimonas* Strain gk2, *Enzyme and microbial tech*; 38:148-54. . 2009
- بیوپلیمرها پیشنهاد شده است که می توان به موارد زیر اشاره کرد:
- تولید بیوتکنولوژیک و نانو، کاربرد اکولوژیک، کاربردهای پزشکی، کاربردهای قلبی - عروقی، بچ های پریکارد، افزایش رگ ها، استنت های قلبی عروقی، ترمیم نقص های دهلیزی - بطنی، پیوند رگ ها، دریچه های قلب، کاربردهای دندانپزشکی و آرواره ای، بازسازی هدایت شده بافت، بازسازی هدایت شده استخوان، ایمپلنت ها و قرص ها، حاملین ذره ای، پیش دارو، تعمیر اعصاب، استفاده در تغذیه، تغذیه انسان و حیوانات، ارتوپدی، اورولوژی، رسیدگی به زخم ها، نخ بخیه [۱۳].
- ذرات پودری، زخم بندی و ترمیم بافت نرم [۱۴].
- ## ۶- نتیجه گیری
- نتایج حاصل از این پژوهش نشان می دهد که از میان ۱۰ جدایه *Azotobacter*، جدایه AZV کاندید بومی تولید بیشینه بیوپلیمر در شرایط بهینه رشد می باشد. استخراج PHB از باکتری *Azotobacter* در شرایط استفاده از منابع مختلف روغن و مقایسه آن با شاهد های آزمایش مبنی بر افزایش تولید PHB از ۰.۷۹۳٪ در محیط کشت حاوی قند مانیتول به ۰.۸۴،۴۸٪ در محیط حاوی ۰.۲٪ روغن بادام (به عنوان سوسترای ارزان قیمت) می باشد. همچنین با تغییر شرایط رشد باکتری (دما، میزان هوادهی، زمان، میزان تلقیح و منبع نیتروژن) میتوان تولید بیوپلیمر را به میزان محسوس افزایش داد.
- ## ۷- منابع
- [1] Hocking P.J, Marchessault R.H, Biopolyesters, In: Griggin GJL (ed) *Chemistry and Technology of Biodegradable Polymers*. Chapman and Hall, London, pp 48-96, 1994.
- [2] Khanafari A, Akhavan Sepahi, Mogharab M, Production & Recovery of poly- β -Hydroxybutyrate from Whey Degradation by *Azotobacter*, 2008, Master Science Thesis of Microbiology
- [3] Quillaguamán J, Doan-Van T, Guzmán H, Guzmán D, Martín J, Everest A, Hattikaul R. Poly (3-hydroxybutyrate) Production by *Halomonas boliviensis* in

Effect of saturated and unsaturated oils in bioplastic (PHB) Production via *Azotobacter chroococcum* Bacteria

Akhavan Sepahei, A.^{1*}, Ramezani, N.², Khanafari, A.¹

1. Department of Microbiology, Islamic Azad University, North Tehran Branch, Tehran, Iran

2. Master of Science, Islamic Azad University, North Tehran Branch, Tehran, Iran

(Received:89/5/16 Accepted: 89/7/22)

Copolymer Polyhydroxyalkanoat (PHAs) is the most well known degradable product of Poly-beta-hydroxybutyrate (PHB). In this research, for producing this kind of polyesters, *Azotobacter* was separated from soil, and then purified. By changing culture media conditions such as saturated and unsaturated oils(palmitic acid, Olive oil,Castor oil, Sesame oil, Sprout wheat oil ,Almond oil, Sweet almond oil,Coconut oil, Snake oil, Nigella seeds oil ,Myrtles oil ,Walnut oil ,Paraffin, Stearic acid, Oleic acid, Chamomile oil, Glycerin), nitrogen, temperature and air blowing, optimum biopolymer growth condition inside the cell was evaluated. With using quantities and qualities methods like spectrophotometer assay and percentage counted by using gas chromatography (GC), and rate of PHB production were investigated. Result shows that among 10 separated *Azotobacter* strains, AZ7 was capable to produce 80.793% amount of PHB. Maximum amount of this biopolymer (84.48 %) in 2 % Almond oil as carbon source, 1% yeast extract as nitrogen source, 200 rpm air blowing and 33°C were observed. It seems that AZ7 strain accumulated 80-90% of their cellular dry weight of PHB in different media and in competitive of foreign strain is a native candidate for production of PHB.

Key words: *Azotobacter*, Biopolymer, Saturated and unsaturated oils, Degradable plastics, PHB.

*Corresponding author E-Mail address: akhavansepahy@gmail.com